

29. 06. 1994.

KT-27/92

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE I

Jadovinski
106
29. 06. 94
7/1

Županijski sud u Gospiću u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Matilde Krunić, kao predsjednika vijeća, te Mirosłave Jurjević, predsjednika suda, i sudaca porotnika: Stjepana Vukelić, Ivana Prpić i Zvenimira Zdunić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Nevenke Brezović, kao zapisničara, u kriv. predmetu protiv optuženika NIKOLE ZAGORAC i dr, zbog kriv. djela iz članka 120 OKZRH, povodom optužnice Okružnog državnog odvjetništva Gospić vroj: KT-27/92 od 30 VI 1992. god, nakon održane glavne javne rasprave dana 15. i 16. lipnja 1994. god, u prisutnosti okružnog državnog odvjetnika Pavla Rukavina i branitelja optuženih Stjepana Nikšić, odvjetnika iz Gospića, dana 16. lipnja 1994. god

p r e s u d i o j e

I opt. NIKOLA ZAGORAC, sv. "Braco", sin Jovana i Kate, r. Jokić, rođjen 26. 04. 1952. u Metku, Općina Gospić, s prebivalištem u Gospiću, Jasikovačka br. 63, Srbin, sada nepoznata boravišta,

II opt. MIROSLAV SERDAR, sin Stojana i majke Latinke, r. Zubović, rođjen 23. 11. 1958. g. u Gospiću, s prebivalištem u Š. Kuli, kbr. 56, Srbin, sada nepoznata boravišta,

III opt. DANE SERDAR, sin Miloša, i majke Soke, r. Uzelac, rođjen 10. 09. 1944. u Š. Kuli, kbr. 10, gdje i prebiva, Općina Gospić, Srbin, sada nepoznata boravišta,

IV opt. DUŠAN UZELAC, sin Nikole i majke Dušanke, r. Vukelić, rođjen 5. 06. 1955. g. u Gospiću, s prebivalištem u Š. Kuli br. 8, Općina Gospić, Srbin, sada nepoznata boravišta,

V opt. BARAĆ MILORAD, sin Djordja, i majke Milice, r. Vukmirović, rođjen 10. 01. 1966. g. u Gospiću, s prebivalištem u L. Osiku br. 19, Srbin, sada nepoznata boravišta,

VI opt. MARIJAN UZELAC, sin Bogdana i majke Milice, r. Barač, rođen 15.10.1963. u Š. Kuli, br. 60, gdje i prebiva, Srbin, sada nepoznata boravišta,

VII opt. VUNJAK DRAGAN, sin Milana i majke Danice, rođen u Kozjanu, Općina T. Korenica, star 30 godina, Srbin, sada nepoznata boravišta

k r i v i s u

što su tokom mjeseca rujna i listopada 1991. godine u Širokoj Kuli kao pripadnici četničkih formacija i milicije tzv "SAO krajine", protivno čl. 52. st. 1. Dopunskog protokola iz Zenevske konvencije od 12. kolovoza 1949. g. i zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba u vrijeme oružanog sukoba na Ličkom Osiku između hrvatskih oružanih snaga i neprijateljskih formacija, naoružani automatskim pješadijskim naoružanjem i tromblonskim minama, maltretirali civilno stanovništvo koje je ostalo živjeti u Širokoj Kuli, na način da su naročito noću pucali po civilnim objektima, ograničavali im kretanje dalje od kuće, da bi dana 13. listopada 1991. g. iza 12 sati naredili civilima da ođu u sklonište, te se je 11 stanovnika sklonilo u podrum kbr. 22, da bi potom četvorica od okrivljenih ušla u podrum kuće, a prethodno zapaljivom tromblonskom minom zapalili tu kuću, a ovi u podrumu pucali po sklonjenim civilima, pri čemu su ubili Nikšić Mandicu, Nikšić Veru, Orešković Nikicu, Orešković Anku, Orešković Anu, Orešković Milana, Katu Orešković i Mariju Nikšić,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba izvršili napad na civilno stanovništvo, koje je imalo za posljedicu smrt više osoba,

čime su počinili krivično djelo protiv čovječnosti međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označeno u članku 120 OKZ RH,

pa se temeljem članka 120 OKZ RH

o s u d j u

I opt. NIKOLA ZAGORAC, zv. "Braco"
II opt. MIRCOSLAV SERDAR
VII opt. VUNJAK DRAGAN

na kaznu zatvora u trajanju od 20 /dvadeset/ godina svaki.

III opt. DANE SERDAR
IV opt. DUŠAN UZELAC
V opt. BARAĆ MILORAD
VI opt. MARIJAN UZELAC

na kaznu zatvora u trajanju od 15 /petnaest/ godina svaki.

Temeljem članka 90 stavak 4 ZKP-a optuženici se oslobadjaju troškova kriv. postupka.

Obrazloženje

Okružno državno odvjetništvo u Gospiću optužnicom broj: KT-27/92. od 30. XII 1992. god optužilo je Nikolu Zagorca, Miroslava Serdara, Danu Serdara, Dušana Uzelca, Barać Milorada, Marijana Uzelca i Vunjak Dragana, zbog kriv. djela protiv čovječnosti međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označeno u članku 120 stavak 1 OKZ RH.

Optužnicom se inkriminira optuženicima da su dana 13. listopada 1991. god oko 14,30 sati u Širokoj Kuli kao pripadnici četničkih formacija i milicije tzv. "SAO krajina" protivno članku 52 stavak 1 Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. god i zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba u vrijeme oružanog sukoba na Ličkom Osiku između hrvatskih oružanih snaga i neprijateljskih formacija naoružani automatskim pješadijskim naoružanjem natjerali 11 stanovnika hrvatske nacionalnosti u podrum kuće br. 22, nakon čega je kuća pogodjena artiljerijskim projektilom i zapalila se, ušli u podrum te kuće i pucali iz automatskih pušaka po civilima, pri čemu su ubili Nikšić Mandicu, Nikšić Veru, Orešković Nikicu, Orešković Anku, Orešković Anu, i Orešković Milana.

Na glavnoj raspravi okružni državni odvjetnik prije završne riječi u skladu sa provedenim dokazima nadopunio je činjenični opis optužnice tako da glasi: "da su tokom mjeseca rujna i listopada 1991. godine u Širokoj Kuli kao pripadnici četničkih formacija i milicije "SAO krajine", protivno čl. 52. st. 1. Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. god i zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba u vrijeme oružanog sukoba na Ličkom Osiku između hrvatskih oružanih snaga i neprijateljskih formacija, naoružani automatskim pješadijskim naoružanjem i tromblonskim minama, maltretirali civilno stanovništvo koje je ostalo živjeti u Širokoj Kuli, na način da su naročito noću pucali po civilnim objektima, ograničavali im kretanje dalje od kuće, da bi dana 13. listopada 1991. god iza 12 sati naredili civilima da odu u sklonište, te se je 11 stanovnika sklonilo u podrum kbr. 22, da bi potom četvorica od okrivljenih ušla u podrum kuće, a prethodno zapaljivom tromblonskom

minom zapalili tu kuću, a ovi u podrumu pucali po sklonjenim civilima, pri čemu su ubili Nikšić Mandiću, Nikšić Veru, Orešković Nikicu, Orešković Anku, Orešković Anu, Orešković Milana, Katu Orešković i Mariju Nikšić.

Takodjer, na glavnoj raspravi prije završne riječi okružni državni odvjetnik ispravio je pravnu kvalifikaciju djela, tako da umjesto: "označeno u članku 142 preuzetog KZ-a", treba da stoji "članak 120 stavak 1 OKZRH".

U skladu sa rješenjem ovog suda broj: K-1/93-8 od 17. svibnja 1993. god optuženicima Nikoli Zagorac, Miroslavu Serdar, Dani Serdar, Dušanu Uzelac, Barać Miloradu, Marijanu Uzelac i Vunjak Draganu sudjeno je u odsutnosti.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Orešković Dane, /23-24/, Marija Orešković /36/, Ive Orešković /29/, Mile Orešković /14/, Blaža Orešković /26/, Milke Orešković /27/, Mande Orešković /30/, Nikole Orešković /28/, Marije Nikšić /72/. Pročitana je iskaz svjedoka Ivana Orešković /25/ i svjedoka Krešimira Tonljenović /38/.

Svjedok Dane Orešković iskazao je da su nesporezumi u selu Široka Kula počeli nakon što su provedeni izbori. Posebno da je počela napetost od 29. kolovoza 1991. g. pa nadalje. Svi Srbi u selu da su bili naoružani automatskim i poluautomatskim oružjem, koje im je podijelila bivša vojska. Među njima su bili i svi optuženici od I - VII optuženika. Išticao se II optuženik Miroslav Serdar, koji je bio "glavni" u selu, odnosno, bio je zapovjednik, a njegov zamjenik da je bio I optuženik Nikola Zagorac. VII optuženik Vunjak Dragan je 29. kolovoza 1992. god pucao automatom prema svjedoku i drugim mještanima Hrvatima. Pucao je iznad njih. I i II optuženik govorili su da se ne smiju nikuda iz sela udaljavati, tako da nisu mogli napustiti selo, iako su to pokušavali, pozivajući Isu Potkonjaka da im pomogne izići iz sela, ali im isti nije pomogao. Dana 13. listopada 1991. god u njegovoj kući u Širokoj Kuli sklonilo se stahovništvo hrvatske nacionalnosti, njih 11 stanovnika. U podrumu njegove kuće su bili Nikšić Mandića, Nikšić Perica, Orešković Nikica, Orešković Anka, Orešković Ane, Orešković Milan, Orešković Kata, Orešković Mara, Nikšić Marija, Mare Orešković i svjedok. Podrum njegove kuće bio je podijeljen na 2 dijela, pa se netko slonio u prvi, a netko u drugi dio podruma. On se je sklonio u zadnji dio podruma, tako da nije mogao vidjeti što se dešava u prednjem dijelu. Tu su još bili Orešković Nikica, Orešković Anka, Orešković Ane i Nikšić Marica. Čuo je da su ih pozivali da izidju van iz podruma. Nije vidio tko je tada izašao, ali je čuo pucanje i kasnije je čuo da su izišli Kata Orešković, Milan Orešković i Mara Orešković.

koje su ubili odmah ispred podruma, te su in nakon toga odvukli u njegovu staju koja je gorjela. Naime, četnici su zoljom pogodili i zapalili kuću u kojoj su se sklonili, staju i gospodarske zgrade. Nakon što su ispred podruma četnici pobili navedenu trojicu, čuli su se na prvom katu kuće kako prevrću stvari i pljačkaju. Nakon toga svjedok je u podrumu čuo da je jedan između njih rekao "da idu vidjeti ima li još tko živ". Po glasovima koji su se čuli misli da su bila dvojica. Kada su se vratili u podrum čuo je da im se Anka Orešković obratila riječima "nemojte nas, što smo mi krivi", te je zaplakala. Jedan od njih je na to rekao "majku vam ustašku, da ćemo platiti Klenovac". Kada je ispucao rafal tražio je od drugoga novi okvir koji je cijeli ispucao, te je tom prilikom ubijena Anka Orešković, Nikola Orešković i Ane Orešković. Svjedok je bio sakriven iza vreća i pokriven dekom, tako da ga nisu mogli vidjeti, ali ih je opet čuo kada su rekli "jesi li vidio još je i ovih troje bilo tu". Nakon nekog vremena oni su otišli, a svjedok je začuo glas Miće Oreškovića, koji ih je pozivao da izidju van ako ima tko živ. Tada je vidio u svojoj štali ubijenih troje koji su prvi izišli iz podruma. Vidio se krvavi trag po dvorištu kako su ih vukli i bacili u štalu koja je gorila. Svi koji su ostali živi izvukli su se dalje od kuća i tada je vidio VII optuženika Dragana Vunjak i Milana Serdara, koji su prošli kraj njih, ali ih nisu vidjeli, jer su gledali prema zapaljenim kućama. Od 11 mještana koji su se sklonili u njegovom podrumu osmero je pobijeno, a troje je ostalo živih, Svjedok, Mara Orešković i Marica Nikšić.

Svjedok Marija Nikšić iskazala je da su dana 10. X 1991. god došli njenoj kući u Široku Kulu I optuženik Nikola Zagorac, II optuženik Miroslav Serdar, III optuženik Dane Serdar, IV optuženik Dušan Uzelac, te da su njoj i njenom mužu rekli da im je ograničeno kretanje u promjeru oko 300 metara, te da se ne smiju kretati iveran tog kruga, jer da će u protivnom biti ubijeni. Naredili su im da moraju ići na spavanje u kuću Dane Oreškovića između 17 - 18 sati, gdje moraju ostati do 7 sati ujutro, tamo da ne smiju paliti šibice ni cigarete. 12. X 1991. god njenoj kući ponovo su došli optuženici od I - IV i ponovno su im prijetili da se ne smiju od kuće udaljavati. 13. listopada 1991. god kada je ujutro iz kuće Dane Oreškovića, gdje je spavala, zajedno sa svojim suprugom pošla njihovoj kući sreo ih je III opt. Dane Serdar, koji im je rekao da idu kući i da brzo skuhaju ručak, te da idu natrag u sklonište. Uznemirena zbog tih riječi otišla je u kuću Nikice Oreškovića, a putem je vidjela sve mještane srpske nacionalnosti iz Široke Kule naoružane, među njima su bili svi optuženici od I do VII optuženika. V opt. Barać Milorad i VI opt. Marijan Uzelac pitali su je kuda ide. Oni su bili naoružani kao i svi

ostali. Kada se je vraćala kući II opt. joj je rekao da se ona i suprug sklone u sklonište kuće koja se nalazi uz njihovu samo ima drugi ulaz. Tu su se i sklonili, ali kada je ta kuća pogodjena sa 3 granate trčali su u sklonište kuće Dane Orešković. Da se tu sklone govorio im je i III opt. Dane Serdar koji ih je vidio kada su istrčali iz njihove kuće koja je bila pogodjena. Svjedok je i tada vidjela pred kućom Dane Serdara naoružane sve Srbe iz Š. Kule, Klenovca i Vukave. Tu su se oni raspoređivali i dogovarali. Svi Srbi na tom skupu bili su u uniformama, neki u šarenima, a neki u zelenim jednobojnim. Ranije je vidjela da su sve srpske žene bile naoružane i da su imale oružje. Odmah po ulasku u konobu kuće Dane Oreškovića njegova kuća je pogodjena sa 2 projektila i zapaljena je. Također je zapaljena i štala. Prije nego je ušla u konobu na njenim vratima su stajali Serdar, Zagorac i Sudžuković, koji je bio pripadnik bivše JNA. On ju je vidio kada je ušla, te je govorio "tražite je, sakrila se, majku joj ustašku". Oni su bacali vreće i tražili je, ali je nisu našli. U konobu su ušla 4 četnika, koje ne zna poimenice, osim što jednome zna ime i to da se zove Mile i da je iz Klenovca. Nije je vidio, jer je bila pokriva dekom, ali je ispalio 3 metka njoj iznad glave, jedan više ramena, a jedan ju je pogodio u kuk. Medjutim, ona se nije javljala, pa je on rekao "ovdje nema nikoga" i otišao je. Za drugoga također ne zna kako se zove, ali zna da je sin Djure Vičina. On je pucao po lijevoj strani konobe, a Mile po desnoj. Ostale ne zna, jer je bila u velikom strahu. Kada je prestala pucnjava izašla je iz podruma, jer je čula glas Mile Oreškovića, koji je zvao "puštaj blago štala gori". Na izlazu je vidjela kapu i kaput svog muža i lokvu krvi. Na dvorištu se opet čula pucnjava u njihovom smjeru, pa se je sakrila iza jednog kazana, a poslije je sa Nikšić Maricom pretrčala cestu i sakrila se u živicu. Tu je ostala do naveče, kada je zajedno sa ostalima otišla za Perušić. II opt. je prije toga po selu govorio da je on komandant vojske, te se je prijetio zajedno sa ostalima. II opt. im je govorio da će ih sviju "pprediti" po Kuli. IV opt. Dušan Uzelac je također bio s njima i pucao je po krovovima njihovih kuća, te je svima zabranjivao kretanje, isto kao i V opt. Barać Milorad i VI opt. Marijan Uzelac. Kada je bila sakrivena u grmlju kraj puta kraj njih je prošao VII opt. Vunjak Dragan sa još jednom osobom koju nije vidjela i koji je govorio "sredili smo" ili "ćemo je srediti". Nakon svega kada su se sakrili u grmlje nastalo je veliko nevrijeme, te misli da su se zbog toga i spasili, te uspjeli pobjeći u Perušić.

Svjedok Orešković Iva iskazala je da su ih svi Srbi iz Š. Kule, među kojima su i svi optuženici od I do VII optuženika, maltretirali ih i ograničavali im kretanje. Tako su negdje početkom listopada 1991. god

svi optuženici i još njih nekolicina obučeni u maskirne uniforme i uniforme bivše JNA, svi naoružani, došli u njenu kuću, te tražili da im se kuha kava i da rakiša.

U jednom momentu su im naredili da svi legnu na pod, a oni su izašli van, okružili kuću i počeli pucati iz oružja i tromblona. Kad god bi ih sreli branili su im da se kreću dalje od kuća. Jedne prilike kad je izaglavna blago na pašu II opt. Miroslav Serdar joj je rekao da je htio ubiti i da to više ne čini. Dana 13. listopada 1991. god zatekla se u susjednoj kući Milana Oreškovića u vrijeme najveće pucnjave, te je vidjela da je zapaljena njena kuća, izašla je van iz konobe i vidjela Milana Sudžukovića u maskirnom odijelu, koji je pucao u njenom pravcu. Metak ju je pogodio u nadlakticu desne ruke. Od toga je pala, a on je valjda mislio da je mrtva pa je otišao. Nakon toga se je sakrila u živicu s druge strane ceste i tu je ostala do navečer. K njoj su se došli sakriti Manda Orešković i Niko Orešković. Navečer su otišli svojim kućama vidjeti što se dogodilo i tada je Blaž Orešković rekao da joj je ubijena sestra, djever i jetrva, te da su pobijeni i drugi. Ništa nije znala o svom mužu Dani Orešković. Sa ostalima je krenula u pravcu Perušića. Kada su išli prema Perušiću vidjeli su strašan plamen iz sela.

Svjedok Orešković Mile iskazao je da je vidio kada je pogodjena i zapaljena kuća Dane Oreškovića. On se je zajedno sa svojom ženom Mandom nakon toga sakrio u grmlje preko puta-cesta. Vidio je jednu osobu u uniformi koja je ušla u podrum Dane Oreškovića, te misli da ih je ta osoba pobila u konobi. Dok je bio sakriven u grmlju kraj njih je prošao VII opt. Dragan Vunjak i Milan Serdar, zv. "Mršić", sin Djure. Oni su zapalili štale Ive Orešković, Nike Orešković, Ivana Oreškovića i Joje Vojvodića. Vidio ih je kada su prišli k tim zgradama, te da nakon toga te zgrade gore. Također ih je vidio da su došli do njegove kuće i da se nakon toga pojavio plamen iz podruma koji se širio prema gore. U njegovoj kući je ostao njegov otac Ivan Orešković, star 95 god, ne zna što se s njim dogodilo, ali misli da je izgorio u kući. Također je vidio kada je VII opt. Dragan Vunjak odvezao njegov gumenjak sa nekim alatom prema svojoj kući. Kada se sve smirilo otišao je do svoje kuće i do kuće Dane Oreškovića, u čijoj je štali vidio ubijene Maru Orešković, Katu Orešković i Milana Oreškovića. Svjedok je također iskazao da je sve srpsko stanovništvo u S. Kuli bilo naoružano i organizirano, da su pucali po njihovim kućama i ograničavali kretanje. Posebno da su se isticali Miroslav Serdar i Nikola Zagorac, te Spase Djukić koji je govorio da im tu nema života i da bježe kud znaju. U širokoj Kuli su se organizirali isključivo domaći Srbi, koji su tamo živjeli i koji su ih napadali. Prije tih događaja u selo da su dolazili mlađi iz I. Osika - naselja, te da su im odnijeli oružje,

pa čak i lovačke puške.

Svjedok Orešković Blaž iskazao je da su se Srbi iz Š. Kule organizirali i naoružali, te da su maltretirali hrvatske stanovnike. Tako jedne prilike oko 29. kolovoza 1991. god kada su stajali ispred kuće i gledali kako se napada Gospić i Lički Osik iza leđa im je naišao VII opt. Dragan Vunjak sa svojim bratićem, te im je rekao što gledaju, da im majku, i pucao je preko njih. Svi optuženici da su bili pod oružjem i da su im ograničavali kretanje, te da su tražili da im se uvijek jave kuda idu. Mogli su se kretati samo između svojih kuća. Dana 13. listopada 1991. god oko 14,30 sati kada je počelo pucanje iz tromblona pobjegao je u sklonište kuće svog brata. Tako da nije išao u sklonište u kuću Dane Oreškovića. Iz kuće svog brata sakrio se u obližnje grmove i tada je vidio VII opt. Dragana Vunjak i njegova bratića Serđara da idu prema kući njegovog brata i da je paše, te pljačkaju. Odvezli su gumenjak s alatom, koji je bio njegovog brata i to su doveli konja da ga mogu odvući. Također je u grmlju čuo VII opt. Dragana Vunjak i njegovog bratića Serđara, koji su tuda prolazili, da govore "dobro smo sredili babu". Pri tome su nosili u ruci noževe i čini mu se da su noževi bili krvavi. U kući njegovog brata stradao je njihov otac, star 96 god, koji je ostao u kući, te misli da je izgorio, jer je kuća zapaljena. Prve kuće koje su izgorile isto kao i štale zapaljene su tromblonima, a kasnije su ih palili sami.

Svjedok Milka Orešković iskazal je da je sve optuženike vidjela naoružane, osim Dane Serđara, koji joj je jedne prilike rekao da će biti "vrag", kada ga je upitala što će biti, odgovorio je da će goriti i njena štala ako bude gorila i njegova i obratno. Svi optuženici osim III i VII optuženika da su zabranjivali kretanje. Prolazili su kroz selo i pucali. Kada su dana 29. VIII 1991. god gledali kako se puca na L. Osik, VII opt. Vunjak Dragan im je rekao "što gledate, moja vojska gine", te je pucao iznad njih. Svjedok Manda Orešković iskazala je da se u kritično vrijeme sakrila u Konobu Miše Oreškovića, tako da joj nije ništa poznato što se događalo u konobi Dane Oreškovića. Samo je vidjela da mu je pogodjena kuća i da gori. Iz konobe se je povukla u grmlje. U njenoj kući ostala je njena svekrva, stara 90. godina, koja se zvala Marija Orešković. Kasnije kada se vratila u svoju kuću nije više našla svekrvu. U kući je bilo sve razbijeno, a stolica na kojoj je ona sjedila dovučena do vrata. Misli da su je bacili u štalu i da je izgorjela, jer je štala zapaljena. Svi optuženici prije ovog događaja bili su naoružani i obučeni netko u šarenu a netko u zelenu uniformu. Ograničavali su im kretanje dalje od kuća, a po noću su pucali po kućama. Jedne noći su pogodili u drveni okvir prozora na njenoj kući tako da se je prozor sasuo. I i II optuženik bili su zaduženi da ih "čucaju". Oni da su tamo bili najgori, jee

jer im nisu dali da nikuda idu da ne pobjegnu, te su tražili da uvijek svi skupa budu na hrpi.

Svjedok Orešković Nikola iskazao je da poznaje sve optuženike, među kojima su se posebno isticali I i II optuženik, koji su njih "čuvali", a ustvari su tražili da nad njima imaju kontrolu. Tako su zahtjevali da se svi okupljaju u konobi Dane Oreškovića. Nisu im dali da se kreću dalje od svojih dvorišta. Svi optuženici išli su naoružani kroz selo, po noći su ih plašili i pucali po selu. Njegovu kuću su oštetili, jer su pucali po njoj. Tako da je razbijen prozor. Kritičnog dana sklonio se u kuću Nike Orešković pa ne zna što se je dogodilo u konobi kuće Dane Oreškovića. Kada su čuli da je zapaljena njegova kuća sklonili su se u grmlje preko ceste. U njegovoj kući ostala je njegova majka, stara 90 godina, o kojoj ne zna ništa, da li je ubijena ili zapaljena.

Svjedok Nikšić Marija iskazala je da je živjela u zaseoku Brdo Nikšića, zajedno sa suprugom, a kada su njega Srbi poslali u Gospić da odnese poštu, ostala je sama pa je oko 3. X 1991. god došla u kuću Dane Oreškovića. Tada da su ljudi bili ustrašeni od Srba iz Š. Kule, jer su vidjeli da su oni naoružani, da Hrvati nemaju oružja i da im nema tko pomoći. Oni su ih obilazili u kući Dane Oreškovića, posebno I i II optuženi, branili su im kretanje i tražili da svi budu na jednoj hrpi. 13. listopada 1991. god kada je počela pucnjava sakrila se u podrum Danine kuće. Drugi su ušli poslije nje u podrum. Kada je ušao Dane Orešković sakrio se kraj nje i ona ga je pokrila dekom da se ne vidi. Vidjela je da su dvojica Srba stali na vrata, ali ih je vidjela samo do iznad pasa, a ne u lice, te je čula kada je Anka Orešković rekla "nemojte nas ubijati", te da je jedan od njih odgovorio "ma što nemoj, platit ćete vi Klenovac". Ispucao je 2 šanžera po podrumu, čula je kako traži šanžer ali nije čula pucanj od straha. Tom prilikom u konobi Dane Oreškovića da je ubijeno osmero ljudi, petero u konobi, a troje koji su izišli na njihov poziv van iz konobe, ubijeno je pred konobom. Nakon što se stišala pucnjava sakrila se u grmlje kraj ceste, odakle je sa ostalima krenula prema Perušiću.

Svjedok Ivan Orešković, čiji je iskaz pročitao na glavnoj raspravi iskazao je u toku istražnog postupka da je još prije događaja od 13. listopada 1991. god vidio da se u Šl Kuli naoružava srpsko pučanstvo, kako muškarci, tako i žene, te da se osjeća ugroženim. Spavao je po grmovima bijeći se spavati u kući. Kritičnog dana nije bio u kući Dane Oreškovića, već je bio u kući Orešković Milek u kojoj je bila i njegova supruga Manda Orešković, koja je išla pogledati stoku i donijeti jesti,

pa je vidjela da prema njihovom zaselku dolazi desetak ljudi srpske nacionalnosti i da se nešto između sebe svadjaju. U jednom momentu da je netko izašao iz te kuće van i da je vidio da kuća Orešković Dane gori. Videći da ta kuća gorisvjedok se sakrio kao i ostali u grmlje. Tako, skrivajući se, vidio je VII opt. Dragana Vunjak i Milu Serdara, zv. Djurin", kako voze sa jednim konjem zaprežna kola. Dok je bio u grmlju zapalili su njegovu kuću. Kasnije je čuo od Dane Oreškovića da je ubijena njegova supruga Kata sa još dvoje i da je bačena u plamen. Glavni zapovjednici u selu da su bili Dane Serdar, Dušan Uzelac, zv. "Cvekin", a zapravo da su svi bili glavni.

Svjedok Krešimir Tomljenović, čiji je iskaz također pročitao na glavnoj raspravi, iskazao je u toku istražnog postupka da radi u Hrvatskoj vojsci kao osoba zadužena za razmjenu ratnih zarobljenika. O događaju od 13. X 1991. god kada su ubijeni mještani Š. Kule, preko ostalih preživjelih mještana prikupio je dokumentaciju koju je priložio na spis.

Uvidom u popis osoba nestalih i ubijenih u selu Š. Kula utvrđeno je da su ubijeni: Nikšić Mandica, Nikšić Vera, Orešković Nikica, Orešković Anka, Orešković Ana, Orešković Milan, Kata Orešković i Marija Orešković.

Na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica sud je utvrdio da su optuženici Nikola Zagorac, Miroslav Serdar, Dane Serdar, Dušan Uzelac, Barać Milorad, Marijan Uzelac i Vunjak Dragan izvršili radnje opisane u izreči presude protivno čl. 52. st. 1. Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. god o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba.

Svi optuženici je djelo dokazano u cjelosti. Saslušani svjedoci su neposredni očevici, vidjeli su optuženike naoružane neposredno prije događaja od 13. listopada 1991. god, a i ranije, kao i poslije tog događaja.

Saslušani svjedoci su iskazali da su im svi optuženici ograničavali kretanje, da su noću pucali po civilnim objektima. Svjedokinja Mara Orešković vidjela je sve okrivljene da se okupljaju i dogovaraju u centru široke Kule. Svjedoci su također vidjeli da je kuća Dane Oreškovića zapaljena tromblonskom minom, te da su paljene i druge kuće i gospodarski objekti, najprije tromblonima, a kasnije da su ih sami palili. Nesporo je da su navedene osobe ubijene u kući Dane Oreškovića i da su optuženici sudjelovali u tom masakru.

Na osnovu tako utvrđenih činjenica nesumnjivo je utvrđeno da se u radnjama optuženika Nikole Zagorca, Miroslava Serdara, Dane Serdara, Dušana Uzelac, Barać Milorada, Marijana Uzelac i Vunjak Dragana stječu

